

lubba, ma tahhan minna, ja nähha, kas
piisjöfe Håddi veel mehheta on, ja tedda
sulle minniaks tua. Kui temma fa waene
olleks, siis on temmale hea südda ja meel,
ja wöttab sind kui hea laps harrida, ja se
lábbi sulle ja minnile ennam rõmo sata,
kui se keige surem pruti warrandus woiks
tehva. Wanna pimine mees hakkas nut-
ma, ja ütles: Jummal önnistago sind, mo
poeg! ja tassugo sulle so armastust minno
wasto. Sul on õigus! kui sa Håddit nae-
seks saad, siis woin minna fa ilma silma
näota mo ello aial rõmus olla.

Mihkel läks siis Håddi wannematte
jure. Håddi olli veel mehheta, ja olli
sureks kasvatanud, prüskeks ja kennaks
sanud. Mihkel ütles, et ta ühhe lamba
piddi otsima, mis ta ükskord ühheksa aas-
ta eest, mitte faugest ühhe waese haige
naese maja ees leidnud, ja mis olli seia
perre jure jookenud. Håddi sai punnaseks,
sest tulli ta mele, et sesinnane prüste pojis

sesamma poissikenne olli, kes selle waese
haigele keik omma mona rahha olli annud,
ja feddas temma sepárrast fest sadik olli
hakkanud arinastama. Håddi wannemad
küsisisid Mihkeli käest, kuida temma ello
maja asjadega piddi se luggu ollema, ja kas
ta woiks fa naest toita? Mihkel vastis:
warrandussed ey olle! mulle tarvis, fest
mul on ni paljo, et ma woin ellada; agga
mulle lähháb üks hea naene tarvis, fest
mul on üks wanna issa, kannel silma näg-
go epolle, ja kannel ma head harrimist so-
witsin. Ma ladan, et teie tüttar mo issa
keige parreminne wottab kui hea laps har-
rida: kui teie temmale ühtegit ei woi anda,
fest polle wigga, kui ma agga tedda enne-
sele saan.

Jo sagedaste ollid poissid sedda, mis
ärrakaddunud piddi ollema, tagga otsinud,
jo sagedaste ollid nemimad Håddi párrast
kossinud, fest Håddi issa olli rikkas ja Håd-
di kenna, ja wagga ja töeteggia innimene,